

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Historia architektury i wnętrz architektonicznych 2 [S1AW1P>HAIWA2]

Przedmiot

Kierunek studiów

Architektura wnętrz

Rok/Semestr

1/2

Studia w zakresie (specjalność)

–

Profil studiów

praktyczny

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Język oferowanego przedmiotu

polski

Forma studiów

stacjonarne

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

30

Laboratorium

0

Inne (np. online)

0

Ćwiczenia

0

Projekty/seminaria

0

Liczba punktów ECTS

2,00

Koordynatorzy

Wykładowcy

dr inż. arch. Joanna Kaszuba

joanna.kaszuba@put.poznan.pl

Wymagania wstępne

Wiedza: - podstawowa wiedza niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań procesów historycznych - student ma wiedzę z zakresu sztuki, historii, geografii, matematyki, fizyki przydatną do zrozumienia prostych zależności zachodzących w budowlach na przestrzeni wieków w różnych warunkach klimatycznych - student zna podstawowe metody, techniki (w tym rysunek architektoniczny), konieczny w prowadzeniu wykładów Umiejętności: - wykorzystywanie dostępnych źródeł informacji, w tym źródeł elektronicznych - student wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł Kompetencje społeczne - zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu

Cel przedmiotu

1. uświadamia studentom ciągłość rozwoju tradycji architektonicznej w płaszczyźnie techniki, użyteczności i estetyki w okresie od XV do XVIII wieku, 2. określa związki między możliwościami technicznymi i poziomem zaspokojenia potrzeb materialnych i duchowych, 3. przedmiot zwraca uwagę na genezę lokalnej specyfiki architektury tego samego okresu w różnych krajach i regionach w okresie starożytności, wczesnego chrześcijaństwa i romańskim ze szczególnym uwzględnieniem wnętrz architektonicznych, 4. zapoznaje z najważniejszymi, w omawianych okresach, dziełami i twórcami architektury w okresie od starożytności do okresu romańskiego ze szczególnym uwzględnieniem wnętrz architektonicznych, 5. uczy o niezmiennych zasadach twórczego myślenia i dochodzenia do nowych rozwiązań funkcjonalnych, technicznych i formalnych, 6. umożliwia poznanie podstawowych zagadnień związanych kompozycją urbanistyczną i architektoniczną oraz zasadami kompozycji wnętrz, 7. uświadamia różnice w skali ludzkiej i monumentalnej, 8. realizuje pracę w niewielkiej grupie rozwijając umiejętności interpersonalne i odnajdywanie się w różnych rolach, 9. stanowi pole dla ćwiczenia umiejętności prezentacji rysunkowej architektury, 10. umożliwia ocenę porównawczą metod prezentacji graficznej pracy własnej i kolegów.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza:

- zna publikacje z dziedziny architektury wnętrz oraz historii sztuki, ma wiedzę dotyczącą stylów w sztuce, sztuce użytkowej i architekturze wnętrz, zna związaną z nimi terminologię
- zna materiały i technologie wykorzystywane w projektowaniu wnętrz, jest świadomy wpływu rozwoju technologicznego na projektowanie i realizowanie architektury wnętrz

Umiejętności:

- posiada umiejętność ustnej i pisemnej analizy dzieła sztuki, architektury, architektury wnętrz oraz problemowego ujmowania zagadnień artystycznych, umie korzystać ze źródeł teoretycznych, w tym korzystać ze źródeł bibliograficznych
- potrafi prawidłowo formułować wypowiedzi w dziedzinach związanych ze sztuką, sztuką użytkową oraz projektowaniem wnętrz, posiada odpowiedni zasób słownictwa zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
- potrafi w sposób właściwy opisać i omówić projekt architektoniczny wnętrz w formie publicznej prezentacji, debaty i dyskusji, z wykorzystaniem podstawowych technik prezentacyjnych

Kompetencje społeczne:

- potrafi samodzielnie organizować sobie pracę, zbierać i analizować informacje, dokonywać ich syntezy i wykorzystywać w procesie twórczym i projektowym, jest przygotowany do podejmowania pracy w zespołach projektowych jak i do podejmowania samodzielnych zadań projektowych, w tym udziału w konkursach
- posiada umiejętności związane z funkcjonowaniem społecznym i komunikacją społeczną, jest przygotowany tak do pracy zespołowej jak i indywidualnej, do wystąpień i prezentacji publicznych, potrafi negocjować i posługiwać się odpowiednią argumentacją w celu przedstawienia swojego stanowiska, potrafi prezentować zadania w przystępnej formie, także z zastosowaniem technologii informatycznych

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Cykl wykładów z przedmiotu Historia architektury i wnętrz architektonicznych_2 kończy się egzaminem. Przewidziane są trzy terminy zaliczenia: termin "0", pierwszy i drugi termin w sesji egzaminacyjnej, przy czym drugi termin jest terminem poprawkowym. Zaliczenie z przedmiotu Historia architektury i wnętrz architektonicznych_2 jest traktowane jako posumowanie wymaganej wiedzy, omawianych dzieł i sylwetek twórców prezentowanych w ramach wykładów, umiejętności kojarzenia procesów artystycznych i kulturowych.

Ocena formująca:

- Szkicownik zawierający rysunki z zajęć terenowych (wiedza i umiejętności rysunkowe).

Przyjęta skala ocen: bardzo dobry (A) - 5,0; dobry plus (B) - 4,5; dobry (C) - 4,0; dostateczny plus (D) - 3,5; dostateczny (E) - 3,0; niedostateczny (F) - 2,0.

- Egzamin z wykładów.

Przyjęta skala ocen: bardzo dobry (A) - 5,0; dobry plus (B) - 4,5; dobry (C) - 4,0; dostateczny plus (D) - 3,5; dostateczny (E) - 3,0; niedostateczny (F) - 2,0.

Ocena podsumowująca:

Ocena uzyskana ze szkicownika i egzaminu.

Przyjęta skala ocen: bardzo dobry (A) - 5,0; dobry plus (B) - 4,5; dobry (C) - 4,0; dostateczny plus (D) - 3,5; dostateczny (E) - 3,0; niedostateczny (F) - 2,0.

Treści programowe

Wykłady:

1. Wstęp: przedstawienie tematyki wykładów obejmujących okres od renesansu do okresu secesji. Omówienie zajęć w terenie – harmonogram. Literatura przedmiotu. Warunki zaliczenia przedmiotu wykładów. Podstawowe wiadomości o świecie Nowożytnym – początki humanizmu, nowa postawa poznawcza, rola twórcy i renesansowe zainteresowanie historią. Elementy stylu renesansowego i ich wpływ na wnętrza architektoniczne.
2. Renesans we Włoszech. Wczesny renesans – Florencja: Filippo Brunelleschi (zagadnienia konstrukcyjne - kopia Brunelleschiego, Santa Croce, San Lorenzo), Michelozzo di Bartolommeo (Palazzo Medici-Riccardi), Leon Battista Alberti (San Andrea w Mantui, matematyczny przepis na piękno). Dojrzały renesans – Mediolan, Rzym: Donato Bramante (Tempietto, San Satiro - iluzjonizm we wnętrzu architektonicznym), pałace mijeskie (Palazzo Farnese, Pałac Książęcy, Palazzo Massimo alle Colonne). Późny renesans i manieryzm: Michał Anioł (San Lorenzo), Giulio Romano (Palazzo del Té), Andrea Palladio (Villa Barbaro, Villa Foscari, San Giorgio Maggiore, Teatro Olimpico), Giacomo Vignola. Wyposażenie wnętrz: meble, tkaniny.
3. Zajęcia w terenie: Pałac Górków w Poznaniu – wnętrza renesansowe, Ratusz w Poznaniu – elewacja renesansowa. Szkice.
4. Barok i rokoko we Włoszech i północnej Europie. Elementy stylu barokowego. Barok we Włoszech: Rzym, Wenecja, Turyn. Barok w północnej Europie: Austria, Szwajcaria, Niemcy. Meble i inne elementy wyposażenia wnętrz.
5. Renesans, barok i rokoko we Francji i Hiszpanii. Francja: wczesny i dojrzały renesans, barok, regencja, rokoko, neoklasycyzm, empire, styl prowincjonalny. Hiszpania: Plateresco, Desornamentado, Churrigueresco. Meble i inne elementy wyposażenia wnętrz. Meble w stylu Ludwika XV i XVI.
6. Zajęcia w terenie: Kolegiata parafii farnej pod wezwaniem Matki Boskiej Nieustającej Pomocy i św. Marii Magdaleny – wnętrza barokowe. Szkice.
7. Od renesansu do stylu georgiańskiego w Niderlandach i Anglii. Niderlandy: budowle miejskie, domy prywatne. Anglia: styl Tudorów, styl elżbietański (meble elżbietańskie), styl Jakuba (wyposażenie wnętrz w stylu Jakuba), styl królowej Anny (meble w stylu królowej Anny), okres georgiański (Robert i James Adamowie, domy miejskie, meble i wyposażenie wnętrz).
8. Zajęcia w terenie: Zespół Pałacowo-Parkowy w Rogalinie. Założenia ogrodowe – ogród rokokowy, architektura – barok, rokoko, klasycyzm. Szkice.
9. Zajęcia w terenie: Zespół Pałacowo-Parkowy w Rogalinie. Architektura wnętrz – barok, rokoko, klasycyzm. Szkice.
10. Ameryka kolonialna i federalna. Style kolonialne w Ameryce Łacińskiej. Style kolonialne w Ameryce Północnej: domy wczesnokolonialne, wczesnokolonialne meble i elementy wyposażenia wnętrz. Amerykański styl georgiański: domy, wnętrza, meble. Style federalne (Jefferson, Bulfinch, Thornton i Latrobe), meble i elementy wyposażenia wnętrz w stylu federalnym. Regencja angielska, style historyczne i rewolucja przemysłowa. Okres regencji: Nash, Soane, meble okresu regencji. Style historyczne: styl grecki, neogotyck. Rewolucja przemysłowa: początki uprzemysłowienia i wynalazki, przemysł i wnętrza, żelazo i szkło, Anglia – Paxton.
11. Zajęcia w terenie – Zespół Zamkowo-Parkowy w Kórniku. Architektura, wnętrza w stylu neogotyckim, wyposażenie wnętrz w różnych stylach.
12. Epoka wiktoriańska. Korzenie stylu wiktoriańskiego. Wielka Brytania: rezydencje, domy klasy średniej i gmachy publiczne, Shaw i powrót stylu królowej Anny. Stany Zjednoczone: wariacje wiktoriańskie; rezydencje, styl wiejski, wzornictwo shakerystów. Pierwsze drapacze chmur, gmachy publiczne. Meble i inne elementy wyposażenia wnętrz.
13. Ruchy estetyczne. Wielka Brytania: Arts and Crafts. Stany Zjednoczone: The Craftsman Movement. Kontynentalna Europa (Niemcy, Holandia). Art Nouveau i Wiedeńska Secesja. Korzenie i charakterystyka secesji: Belgia (Horta, Van de Velde), Francja (Szkoła Nancy, Guimard), Hiszpania (Gaudi), Niemcy (Jugendstil), Austria (Secesja Wiedeńska), stany Zjednoczone (Tiffany, Sullivan).
14. Zajęcia terenowe: szlakiem poznańskiej secesji – dzielnica Jeżyce. Szkice.
15. Podsumowanie i powtórka materiału. Egzamin – termin zerowy.

Metody dydaktyczne

1. Wykład z prezentacją multimedialną oraz dyskusja na temat poruszanych zagadnień.
2. Zajęcia terenowe pozwalające na praktyczną implementację problematyki omawianej na wykładach.
3. eLearning Moodle (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).
4. eMeeting (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania on-line).

Literatura

Podstawowa

1. John Pile, Historia wnętrz, Arkady, Warszawa 2009.
2. Stefan Sienicki, Historia wnętrz mieszkalnych, Budownictwo i Architektura, Warszawa 1954.
3. Stefan Sinięcki, Wnętrza mieszkalne, Arkady, 1962.
4. Praca zbiorowa, Historia życia prywatnego. Tomy III-IV, Ossolineum, Wrocław 2005.
5. Gianni Ottolini, Architettura degli interni domestici, Raffaello Cortina Editore, Milano 2015.
6. Zdzisław Mączyński, Elementy i detale architektoniczne w rozwoju historycznym, Arkady, Warszawa 2008.
7. David Watkin, Historia architektury zachodniej, Warszawa 2001.
8. Patrick Nutgens, Dzieje architektury, Warszawa 1998.
9. Ernest D'Alfonso, Denilo Samss, Historia architektury. Formy i style od starożytności do współczesności, Warszawa 1997.
10. Wilfried Koch, Style w architekturze, Warszawa 1996.
11. Nikolaus Pevsner, Historia architektury europejskiej, Warszawa 2013.
12. Janusz Ballenstedt, Architektura. Historia i teoria, Warszawa-Poznań 2000.
13. Miłobędzki Adam; Zarys dziejów architektury w Polsce; Arkady; Warszawa 1968r.
14. Marcinek J.; Kluszczyński (red.), Dzieje architektury w Polsce; Kraków 2008.
15. Krassowski W.; Dzieje budownictwa i architektury na ziemiach polskich, Tom IV; Arkady 1990.
16. Najśłynniejsze miejsca i budowle świata, Wiedza i życie, Warszawa 2006.
17. Krzysztof Kalitko, Architektura między materialnością i wirtualnością, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2005.
18. Murray Peter; Architektura włoskiego renesansu; Toruń 1999.
19. Kozakiewicz Helena i Stefan, Renesans w Polsce, Vol. 3, Warszawa 1976.
20. Miłobędzki, Adam. Architektura polska XVII wieku, Vol. 4., Warszawa 1980.
21. Supińska-Polit E. Dom Arts and Crafts. Geneza i idea. Warszawa 2004.
22. Styles, meubles, décors, du Moyen Age à nos jours, Tom 1, Tom 2. 1972.
23. Fahr-Becker G., Secesja. Könemann, 2004.

Uzupełniająca

1. Krystyna Kubalska-Sulkiewicz, Słownik terminologiczny sztuk pięknych, Warszawa 2007.
2. Nikolaus Pevsner, John Fleming, Hugh Honour, Encyklopedia architektury, Warszawa 1997.
3. Janusz Ballenstedt, Architektura. Historia i teoria, Warszawa-Poznań 2000.
4. Banister Fletcher, Sir Banister Fletcher's A History of Architecture, New York 2002.
5. Leland M. Roth, Understanding architecture. Its Elements, History and Meaning, Boulder 2006.
6. Marian Moffet, Michael Fazio, Lawrence Wodehouse, A World History of Architecture, London 2003.
7. Fletcher Bannister Sir; Key Monuments of Architecture; Phaidon; London 2000.
8. Pevsner, Fleming, Honour; Encyklopedia architektury; Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe; Warszawa 1992.
9. Praca zbiorowa; Słownik terminologiczny sztuk pięknych; PWN; Warszawa 1996.
10. Bogdanowski Janusz; Architektura obronna w krajobrazie Polski; PWN; Warszawa-Kraków 1996.
11. Knothe Jan; Sztuka budowania; Nasza Księgarnia; W-wa 1968.
12. Herbert Z.; Martwa natura z wędzidłem jw.
13. Basista A.; Opowieści budynków; Arkady; Warszawa.
14. Dzieje Poznania, pod red. J. Topolskiego, T.1, część 2, PWN, Warszawa-Poznań 1988.
15. Kronika Miasta Poznania: Nasi dawni jezuici, 1997/4; Stara i nowa fara 2003/3, Poznań.
16. Ostrowska-Kęłbowska Z., Architektura i budownictwo w Poznaniu w latach 1780-1880, PWN, Poznań 2009.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	60	2,00
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	33	1,00
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwiiw/egzaminu, wykonanie projektu)	27	1,00